

Malby Antonína Hudečka kolem roku 1900

Posudek vedoucího diplomové práce

Posuzovaná práce Petra Kubíka vychází z jeho několikaletého studia umělcovy tvorby, kde autor musel řešit několik větších problémů, a podle mého názoru je vyřešil úspěšně.

Autor se musel vypořádat předně se značným rozsahem malířova díla, a dále s nutností aktualizovat hodnocení Hudečkovy tvorby, která vyvstává s pokračujícím výzkumem českého umění z přelomu 19. a 20. století. Antonín Hudeček má sice své stálé místo v umělecko-historickém obraze dění své doby, ale aktuální a důkladné monografické zpracování nejdůležitějších fází jeho díla tu již delší dobu chybí. Důvodem může být právě nově zjišťovaný rozsah souboru maleb spíše než co jiného. Kubík se této práci podjal a během ní se ukázalo, že je potřeba zpřesnit obrysy umělcova díla jak pokud jde o jednotlivé obrazy tak také o průběh jeho tvorby.

Autor vytvořil širokou databázi Hudečkových obrazů sahající za vlastní časový záběr práce, a jejich průzkum byl nezbytností, má-li se přesněji určit postavení řady Hudečkových obrazů, ať již dříve známých, často jen ze starších vyobrazení a podobně, anebo zejména nově se objevujících na výstavách a na trhu umění.

Výsledkem je práce, která není umělcovou monografií v tradičním slova smyslu, ale má ambici pochopit těžiště jeho tvorby a podstatné tendence, které ji ovládaly, důkladněji lépe než dosavadní poznání. Za názvem práce, resp. za jejím časovým vymezením je skryto širší časové pojetí ve smyslu běžného titulu výzkumu umění doby kolem roku 1900, čemuž věcně odpovídá i autorovo vymezení pojednávaného díla s funkčním omezením se na Hudečkovu formativní a zralé období. Kubík ve svém přístupu k Hudečkovi však rozpracoval aktuální přístupy určené dnešním rozvinutým poznáním umělcovy doby.

Za hlavní klíč k proniknutí do struktury Hudečkovy tvorby si Kubík vhodně určil přístup v jistém slova smyslu ikonografický a za klíčové téma si stanovil vztah figury a krajiny. Toto téma patřilo ve svých různých podobách a souvislostech ke klíčovému pro celou uměleckou scénu doby, u Hudečka se ovšem objevuje zvláště důrazně vzhledem k jeho výchozímu podvojnému zaměření jako krajináře i figuralisty. To představuje jedno z hlavních specifik Hudečka mezi českými krajináři Mařákovy školy, k nimž se připojil, a určuje jeho postavení mezi většinou Mařákovců zaměřených dominantně ke krajinomalbě a jinými malíři, kteří byli načas zaujati figurální imaginací, jako třeba Panuška.

Kubík svou práci rozčlenil vhodně do částí odpovídajících několika vrstvám navzájem se prolínající problematiky. V první hlavní části práce sleduje výchozí mnichovské a pařížské podněty pro moderní formování vztahu lidské figury a krajiny. Ve druhé části sleduje produktivní dialektiku Hudečkových studií v Praze a Mnichově. Třetí část práce má za cíl blíže stanovit Hudečkovu řešení některých formálně-obsahových okruhů malířství jeho doby. V této relaci a s ohledem na zaměření některých Hudečkových obrazů nebo jejich hlavních skupin ze zralé fáze malířovy tvorby Kubík zvolil názvy jednotlivých oddílů této části své práce. Poslední část práce pojednává fenomén malířských kolonií souvisící ve své evropské tradici s krajinářským hnutím a více než dosavadní „hudečkovská“ literatura rozpracovává zejména působení skotské malířské školy na pražské prostředí.

Nejnáročnější je z hlediska interpretace třetí část práce, kde by zřejmě bylo možné diskutovat o hierarchii užitých pojmů jako je námět, motiv a téma, ale podle mého mínění Kubíkův výkon v této části práce vystihuje dalekosáhlé prolnutí formálních a obsahových stránek uměleckého díla, které bylo pro umění kolem roku 1900 příznačné. A především, Kubíkovo pojednání v této části práce reflektuje podstatné souvislosti a zaměření Hudečkovy tvorby.

Z práce zřetelně vyniká „syntetické“ a „dekorativní“ zaměření Hudečkovy tvorby, ve smyslu původních programních pojmů nového umění formulovaných předtím ve francouzském prostředí období nástupu symbolismu.

Autor ve své práci prokázal schopnost proniknout do vnitřní logiky i vnějších souvislostí rozhodující části tvorby předního českého malíře. Dokonce bych řekl, že si téma práce vhodně zvolil své povaze a osobnosti. Kubík svou práci připravil se značnou samostatností a neobyčejnou důkladností. Posuzovanou práci pokládám za všestranně způsobilou k obhajobě. Navrhuji hodnocení výborně.

prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.
V Praze 9. 9. 2017